

ΠΑΚΕΤΆΡΩ

πακετάρω, ρ. [<πακέτο + κατάλ. -άρω], πακετάρω. **1.** κατανικώ, δέρνω άγρια κάποιον: «μόλις αγρίεψε, τον άρπαξε στα χέρια του και τον πακετάρισε στο λεπτό». Από την εικόνα του ατόμου που χειρίζεται όπως θέλει τα διάφορα πράγματα, μέχρι να τα κάνει πακέτο. **2.** συλλαμβάνω κάποιον και τον οδηγώ δεμένο στην αστυνομία: «του την είχαں στημένη και, μόλις ξεμπούκαρε, τον πακετάρισαν και γραμμή στην αστυνομία». Από το ότι, μόλις πακετάρει κανείς τα διάφορα πράγματα, τα δένει μετά με ένα σκοινί.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας